

Sygn. akt : I ACz 1787/15

Postanwienie

Dnia 19 października 2015r

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I cywilny w składzie :

Przewodniczący : SSA Andrzej Struzik

Sędziowie : SA Grzegorz Krężolek [spr] , SO / del / Michał Niedźwiedź

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2015r w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. B.

przeciwko K. B.

o rozwód

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 19 czerwca 2015r ,

sygn. akt : XI C 3999/14

Postanawia

Oddalić zażalenie

SSA Grzegorz Krężolek SSA Andrzej Struzik SSO / del / Michał Niedźwiedź

Sygn. akt : I ACz 1787/15

UZASADNIENIE

W sprawie o rozwód pomiędzy T. B. i K. B. , Sąd Okręgowy w Krakowie, zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 czerwca 2015r :

- odrzucił zażalenie powoda na zarządzenie Przewodniczącego o zwrocie pisma , którym zmienił on żądanie pozwu , domagając się orzeczenia rozwodu z winy małżonki oraz

- odrzucił zażalenie powoda datowane na 8 czerwca 2015r

Jak wynika z pisemnych motywów postanowienia przyczyną wydania orzeczenia formalnego w odniesieniu do pierwszego z rozstrzygnięć była ocena , iż nie można skutecznie wywieść zażalenia od tego rodzaju zarządzenia.

Przyczyną odrzucenia zażalenia powoda z dnia 8 czerwca 2015r było to , że i ono jest niedopuszczalne formalnie , jako wniesione od orzeczenia , które nie istnieje. albowiem nie zostało wydane.

W zażaleniu powód podnosząc zarzuty naruszenia art. 193 §2¹ w zw z art. 192 kpc , art. 187 kpc , art. 132 kpc i 370 kpc w zw z art. 398 kpc , wnosił o jego uchylenie.

Motywuując zarzuty skarżący argumentował, że pismo procesowe z dnia 28 kwietnia 2015r, którym zmienił on żądanie pozwu, a które na podstawie art. 132 §1 kpc zostało przez Przewodniczącego zwrócone, wobec nie wykazania, iż zostało uprzednio doręczone w odpisie profesjonalnemu pełnomocnikowi drugiej strony było pozwem albowiem zawierało wszystkie elementy konstrukcyjne tego rodzaju pisma. Wobec tego niezasadnym było odrzucenie zażalenia na decyzję o zwrocie skoro po myśli art. 394 §1 pkt 1 kpc środek odwoławczy wymierzony w to zarządzenie mógł zostać przez powoda skutecznie wniesiony.

Odnosząc się do kolejnego orzeczenia tej samej, formalnej treści powód zarzucił, iż jest ono wadliwe, wobec nieprawidłowej kwalifikacji jego pisma z daty wpływu do Sądu 8 czerwca 2015 skoro zgodnie z jego istotną treścią, stanowi ono postanowienie o odrzuceniu zażalenia na które także zażalenie przysługuje.

Rozpoznając zażalenie Sąd Apelacyjny rozważył:

Środek odwoławczy T. B. nie jest n uzasadniony i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż ustawodawca procesowy przewidział w normie art. 394 §1 pkt 1 kpc możliwość skutecznego złożenia zażalenia przez stronę jedynie w takiej sytuacji, w której na podstawie zarządzenia Przewodniczącego dochodzi do zwrotu pisma początkującego postępowanie jakim jest pozw, którego szczególne elementy konstrukcyjne opisane są przez przepis art. 187 kpc.

Każdego kolejne pismo procesowe strony, składane w toku postępowania, jest pismem dla którego w razie jego zwrotu, w tym na podstawie art. 132 §1 kpc wobec nie zachowania obowiązku, który wynika z tego przepisu, możliwość zaskarżenia takiego zarządzenia zażaleniem jest wyłączona.

Dotyczy to także takich pism składanych w toku sporu, które będąc pismami przygotowawczymi, zawierają zmianę żądania pozwu.

Nie ma przy tym, z rozważanego punktu widzenia, znaczenia to, że dla nich, po myśli art. 193 §2¹ kpc, przewidziane jest wymaganie aby spełniały one wymogi szczególne przewidziane dla pozwu [verba legis „Przepis art. 187 stosuje się odpowiednio”.

Zatem zasadnie, wbrew odmiennemu stanowisku żalącego się, w sytuacji, gdy zarządzenie o jego zwrocie pisma zawierającego taką zmianę, zostało zaskarżone przez powoda zażaleniem, środek odwoławczy został odrzucony jako formalnie niedopuszczalny.

Nie ma też racji T. B., gdy neguje odrzucenie zażalenia w sytuacji, gdy wymierzone ono zostało przeciwko nieistniejącemu orzeczeniu. W takim przypadku brak jest bowiem substratu zaskarżenia.

Ocena przeciwna wyrażona przez autora zażalenia opiera się na nietrafnej ocenie, bez istnienia ku której jakichkolwiek usprawiedliwionych podstaw. Nie można bowiem zasadnie, dowolnie interpretując zachowanie Sądu wobec pism składanych przez powoda uznawać, iż jest ono postanowieniem, którym Sąd I instancji odrzucił zażalenie powoda, skoro tego rodzaju rozstrzygnięcie nie zostało wydane.

Z podanych wyżej przyczyn Sąd Apelacyjny orzekł jak sentencji postanowienia na podstawie art. 385 kpc w zw z art. 397 §2 kpc.

SSA Grzegorz Krężolek SSA Andrzej Struzik SO / del/ Michał Niedźwiedź